

literatura

glosy

recenze

tipy

kvíz

ukázka

anketa před knihovnou

Jiří Hájíček
spisovatel

Vzpomenete si, kterou knihu jste přečetl jako první?

Vzpomínám si přesně na zvláštní vůni Místní lidové knihovny v Purkarcích, vesničky u Vltavy, kde jsem bydlel do svých osmi let, stejnou vůni měly i knížky, které jsem si odtud nosil. Ale která byla ta první, to už si nepamatuju.

Co jste četl naposledy?

Román *Všichni krásní koně* odehrávající se na pomezí USA a Mexika, autor Cormac McCarthy. Chystám se přečíst celou jeho hraničářskou trilogii, kterou v češtině vydalo Argo.

Jak často si kupujete knížky – a kolik jich přibližně koupíte za rok?

Každý měsíc něco z knihkupectví přinesu, za

rok tak patnáct knížek. Ale snažím se to omezit, už nemám místo v knihovně.

Jakou knihu jste si koupil naposledy?

Julio Cortázar: *Konec hry*. Jsou to mistrovsky rané povídky.

Jakému typu četby dáváte přednost? (literatura faktu, beletrie, historie...)

Jednoznačně beletrii, snažím se sledovat českou scénu a pak překlady, hlavně z americké a latinskoamerické literatury. Občas to proložím nějakou duchovní literaturou nebo třeba knížkami oceánografa J. Y. Cousteaua.

Četl jste nějakou knihu víc než jednou? Proč?

snímek HN – Martin Svozílek

»Uletět na chvíli do jiného světa a vrátit se zpátky bohatší...«

Jiří Hájíček (*1967)

narodil se v Českých Budějovicích, ale dětství a mládí prožil v Týně nad Vltavou, kde vystudoval gymnázium. V roce 1989 absolvoval Vysokou školu zemědělskou, poté pracoval tři roky v zemědělství. Od roku 1993 je bankovním úředníkem. Debutoval sbírkou povídek *Snídane na refýži* (1998). Poté vydal romány *Zloději zelených koní* (2001) a *Dobrodruzi hlavního proudu* (2002). V roce 2004 se vrátil k žánru povídky ve sbírce *Dřevěný nůž*, o rok později vyšel jeho román *Selský baroko*. Brněnské nakladatelství Host chystá na letošní podzim jeho prózu *Fotbalové deníky*.

Takových je víc, třeba Choderlos de Laclos: *Nebezpečné známosti*, Hermann Hesse: *Siddhártha* nebo knížky esejí Josefa Škvoreckého. Tyhle knížky prostě přečíst jednou nestačí.

Můžete uvést aspoň jeden důvod, proč by se měly číst knihy?

Uletět na chvíli do jiného světa a vrátit se zpátky bohatší.

A vaše tři nejoblíbenější knihy?

Jmenovat tři je nemožné, ale pokud si to mohu zjednodušit a vybírat pouze z české literatury, tak snad – Bohumil Hrabal: *Obsluhoval jsem anglického krále*, Ota Pavel: *Jak jsem potkal ryby*, Josef Kainar: *Moje blues*.